

- (1) بجناب فرزند بجان پیوند¹ دولت یاب¹ سعادت اکتساب² و امیدگار دامت الله
 (2) تعالی شانه دعوات¹ قبلو³ فرمایند و ارزومند دیدار شریف دانند (3) و بعد ما
 معلوم رای شریف باشد که این جانب امری زاده¹ بسلامتن⁴ و هیچ نکرانی نیست
 بجز نادیدن ان عزیز انشا الله تعالی که دیدار (5) مبارک روزی کردد بحق محمد و اله
 و دیگر ازان وقت که بدولت (6) درین جا نزول فرمودید هیچ خبر سلامتی اعلام
¹نفرمودن⁵ (7) موجب از ان جهت خانه مشوش است می باید که هر خبر که باشد
 (8) از يك ملازم خود همراهی کالوسی بك روانه¹ سازن⁶ تا تسلی خانه کردد (9) و دیگر
 از جانب چر میک لشکر جمع میکند بنیت¹ قزا⁷ اما معلوم (10) نمی شود بکدام جانب
¹خوهد⁸ آمد تا معلوم باشد و این فقیر دایم دوام (11) بدعاء دولت مشغول است و
 البته می باید که خبر کردد و هر خبر که (12) باشد اعلام فرماید تا تسلی خانه کردد که
 دائم امیدوار باشند (13) و دیگر احوال قلقلچیان بسیار زبون نیست تا معلوم باشد
 (14) زیادت نوشت عمر زیادت

¹تحت المشتاق

⁹والده

¹ Oder: یار دولت یار. ² Oder: سعادت کسار. ³ Ms. sic! Recte: قبول. ⁴ Ms. sic
 Recte: سلامتند. Die gleiche dialektische Eigentümlichkeit spiegelt sich in der 6
 Zeile in der Form نفرمودن und in der 8. Zeile in der Form سازن wider. (Richtig:
 نفرمودند und سازند). ⁵ Vgl. Anm. 4. ⁶ Vgl. Anm. 4. ⁷ Ms. sic! Recte: غنا.
⁸ Ms. sic! Recte: خواهد. ⁹ Als Fortsetzung der 14. Zeile geschrieben; bildet
 jedoch eine selbständige Einheit in der unteren linken Ecke des Dokumentes.